Nr. 10. **Sobota 13. Stycznia 1872.** **Rok 62.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył dnia 6. b. m. przyjąć na osobnej audyencyi nowo mianowanego nadzwyczajnego i pełnomocnego ambaradora J. K. M. królowej Wielkiej Brytanii, Andrewa Buchanana i odebrał od niego pismo uwierzytelniające.

Jego c. i k. Apostolska Mość pozwolił najwyższem postanowieniem z 9. stycznia b. r. najłaskawiej prezydentowi rady ministrów księciu Adolfowi Auersperg przyjąć i nosić udzielony mu przez J. K. M króla greckiego wielki krzyż orderu Zbawiciela.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 8. stycznia br. zatwierdzić wybór profesora uniwersytetu dr. Józefa Majera na prezesa towarzystwa naukowego w Krakowie na r. 1872.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 22. grudnia 1871 r. na wniosek ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych mianować kupca Jana Hausen w Kopenhadze bezpłatnym konsulem i szefem c. k. honorowego konsulatu jeneralnego tamże z prawem pobierania należytości konsularnych podług taryfy.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Wydział adresowy Izby panów ukończyć miał 10. b. m. obrady nad projektem adresu przez hr. Auersperga wypracowanym Na posiedzeniu z 9go b. m. obecni byli wszyscy członkowie wydziału prócz hr. Hartiga i kardynała Rauschera. Ze strony rządu obecnym był prezes rady ministrów ks. Auersperg, bar. Lasser i dr. Unger. Jak zapewniają dzienniki wiedeńskie, dyskusya toczyła się spokojnie Przyjęto wszystkie ustępy adresu, odnoszące się do kwestyi prawnopolitycznych. Członkowie wydziału ks. Jabłonowski i hr. Falkenhayn bardzo mały brali udział w obradach, i jak utrzymują wspomniane dzienniki, zamyślają dopiero na pełnem posiedzeniu Izby przemawiać przeciw polityce rządu. Wiernokonstytucyjni członkowie zaś w Izbie panów przyobiecują unikać wszystkiego, coby dyskusyi adresowej mogło nadać charakter drażliwy; spodziewają się nawet, iż powiedzie się przeprowadzić przyjęcie adresu en bloc.

— Dzienniki wiedeńskie zajmują się wewnętrznemi reformami, które wypracowany w komisyi izby deputowanych projekt adresu postawił na porządku dziennym. Większa część dzienników stara się głównie o odparcie wszelkich zarzutów, jakie przeciwnicy konstytucyi przeciw tym reformom podnieśli. „N. fr. Presse“ przypomina artykuł z „Wiener Ztg.“ ogłoszony równocześnie z konstytucyą lutową i stara się wykazać, że reforma wyborcza ma tylko wykonać myśl polityczną zawartą już pierwotnie w konstytucyi. Zdaniem tego dziennika nie ulega żadnej wątpliwości, że Rada państwa może uchwalić, by w prawa sejmów krajowych wstąpili wyborcy, którzy są źródłem prawnem sejmów. „Tagespresse“ wskazuje na przeciwieństwa, w jakie popadli przeciwnicy konstytucyi, którzy brali udział w konstytucyjnych ciałach reprezentacyjnych i korzystali z obfitych owoców konstytucyi, a obecnie odmawiają jej mocy obowiązującej. Dziennik ten przychodzi w końcu do wniosku, że przeciwnicy konstytucyi mogą życzenia swoje tylko w drodze konstytucyjnej przeprowadzić. Tę samą myśl wypowiada także „N. Fremdenblatt“ i zarzuca przeciwnikom konstytucyi, że nie mają odwagi przyznać się do wszystkich wniosków, które konsekwentnie z ich teoryi i podstaw prawnych wynikają, a natomiast chcieliby oktrojować nową konstytucyę, co nie ma znowu żadnej podstawy prawnej ani w przeszłości, ani w istniejącej konstytucyi. Reszta dzienników wiedeńskich, a mianowicie „Fremdenblatt“ i „Deutsche Ztg.“ zajmują się głównie kwestyą reformy wyborczej. Pierwszy z tych dzienników wskazuje na jednomyślność. z jaką stronnictwo konstytucyjne dalekie od niewczesnego radykalizmu dąży tylko do tego, ażeby uwolnić Radę państwa od dzisiejszej zawisłości i zapewnić jej taką niezawisłość, jakiej potrzebuje, ażeby oddać się mogła wielkim i ważnym pracom ustawodawczym. „Deutsche Ztg.“ upatruje w połączeniu kwestyi galicyjskiej z kwestyą reformy wyborczej najlepszy dowód, że stronnictwo konstytucyjne poważnie zapatruje się na potrzebę ugody z Galicyą.

Berlin. Z Lotaryngii otrzymała „Köln. Ztg.“ pod d. 5. stycznia następującą korespondencyę:

„Od niejakiego czasu noszą niektóre panie u nas i we Francyi jedwabne wstęgi i ordery z godłem papieskiem i napisem: „pax“ (pokój). Jest to odznaka członków stowarzyszenia kobiet, które niedawno pod protekcyą Ojca św. w tym celu się zawiązało, aby modłami i innemi środkami nad utrzymaniem powszechnego pokoju w Europie pracować. Choć wielkich rezultatów po tem stowarzyszeniu spodziewać się nie można, jednak jest to pocieszającym objawem, iż Francuzi myślą już o czem innem, jak o odwecie i zemście, zwłaszcza jeżeli się wie, że uczucia te najsilniej objawiają się u kobiet francuskich. Zresztą: jedna jaskółka nie zwiastuje lata. I tak mam list prywatny — pisze dalej korespondent — pewnego młodego Alzatczyka, zostającego w służbie wojskowej w Algierze do swego ojca, w którym między innemi pisze: „U nas wielkie robią przygotowania, aby dzielne wojsko wyprowadzić przeciw Niemcom; ćwiczymy się bez ustanku i obozujemy na polu. Znosimy to bardzo chętnie, gdyż wkrótce już ma nadejść dzień, w którym was z mieczem w ręku odbierzemy Prusakom. Zemsta na barbarzyńcach! oto nasze hasło Wierzcie mi, iż dzień zemsty jest już niedaleki.“

Londyn. O słabości księcia Walii podają dzienniki angielskie następujące szczegóły: Lekarz William Jenner opuścił już 3. b. m. Sandringham w skutek powrotu do zdrowia jego dostojnego pacyenta. Z całego konsylium lekarzy pozostaje ciągle przy rekonwalescencie tylko dr. Gull. Dr. Lowe odwidza rekonwalescenta codziennie. Książę wstaje już codziennie na kilka godzin. Cierpienia w biodrach już prawie zupełnie ustąpiły a powrót do sił postępuje ciągle. Żywo obchodzą księcia sympatyczne współczucia, z jakiem cała Anglia śledzi ła przebieg słabości.

— Upłyniony rok jest dla Anglii przeciągiem czasu, wśród którego nie ma się prawie okoł historyka na czem zatrzymywać. Rok 1871 niczem podobno innem pamiętnym nie będzie w Anglii, prócz choroby księcia Walii. Jest to w samej rzeczy najważniejszy wypadek nie tylko ze względu, iż rodzina panująca zagrożona była dotkliwą stratą, której uniknęła, i że kraj również obawiał się i uniknął ciężkich przejść, na jakieby go rejencya w razie ewentualnego zgonu królowej narazić mogła, — lecz bardziej może dlatego, iż wyszło na jaw przy tej sposobności, jak głębokiem jest przywiązanie do instytucyi monarchicznej we wszystkich warstwach i klasach narodu. Nie na długo bowiem przed ową chorobą dało powód koczujące krasomowstwo Karola Dilke'go do mniemania, jakoby republikanizm i jego wywrotne następstwa miały i w Starej Anglii pewne widoki, o których płonności cały świat jest dziś naocznie przekonany. W polityce zagranicznej angielskiej nic godnego uwagi nie zaszło — prócz konferencyi Czarnomorskiej, która była niczem innem w gruncie, jak zaświadczeniem formalnem ciężkiej porażki; skutkiem takowej bowiem pracowite dzieło nieboszczyka Palmerstona i jego towarzyszy protokolarnie pogrzebanem zostało. Wewnętrzny też pospęch kraju nie był odznaczającym się; rozprawy parlamentowe około podrzędnych obracały się interesów. Ministeryum, lubo przez większość popierane, ustawiczne z nią miało starcia, i dziś nie na bardzo już mocnym trzyma się gruncie. Podwyższenie podatku dochodowego nie przysporzyło popularności ani pierwszemu ministrowi, ani najcelniejszemu po nim przedstawicielowi dążności gabinetu, kanclerzowi skarbu. Reforma sądownictwa, dawno zapowiedziana i obiecana, szła bardzo opieszale. Płatność oficerskich stopni została zniesiona, i to jest rzetelną rządu zasługą; lecz sposób dokonania tej reformy — przez dekret królewski wbrew izbie lordów — mocno był zganiony. Wielkie manewra wojskowe w obec niemieckiego następcy tronu i strategika Blumenthala odbyte miały wykazać dzielność angielskiej armii i wykazały ją — w dosyć skromnej mierze. P. Goshen, nastąpiwszy po p Childers'ie w wydziale marynarki, nader był nieszczęśliwym: dwa piękne okręta „Agincourt“ i „Megaera“ zostały za jego rządów stracone Przejednanie Irlandyi wciąż tak pożądane rzeczywistością dotąd nie jest. W Kanadzie najścia fenijańskie na rozległą granicę dały powód do nieprzyjemnych kontrowersyi z władzami Stanów Zjednoczonych. Nie miało to wprawdzie żadnych następstw poważnych, ale pozostawiło pewne drażniące zarodki. W Indyach wschodnich zamordowanie prokuratora jeneralnego Norman'a przez muzułmańskiego fanatyka z sekty Wahabitów zwróciło troskliwą uwagę na niebezpieczeństwa grożące tam w pewnych okolicznościach przewidzieć się dających angielskiemu panowaniu ze strony ludności mahometańskiej, stosunkowo wprawdzie nielicznej, lecz dosyć licznej bezwzględnie, a do tego zawziętej, żądnej przewagi, a dla wpływów cywilizacyjnych zgoła dotąd niedostępnej.

Zato stan finansowy arcyświetny; stan przemysłu i handlu tak pomyślny, jak nigdy podobno nie bywał; produkcya i obroty ogromne, zarobkowanie klas pracujących łatwe i korzystniejsze jak przedtem, podniesienie dobrobytu widoczne. I na tym wszakże pięknym horyzoncie zawisła chmura w postaci bliskiego wypowiedzenia traktatu handlowego z Francyą. Jak rok przeszły zniweczył neutralizacyę morza Czarnego — chlubę i tryumf angielskiej polityki, tak rok rozpoczynający się położy koniec traktatowi handlowemu, owemu dziełu Cobden'a i Napoleona III., z którego liberalizm angielski bardzo się też chlubił, i który rzeczywiście był wzorem wszystkich nowszych tego rodzaju układów.

— Dzienniki angielskie roztrząsają obecnie pytanie, w jaki sposób należałoby wynagrodzić lekarzy, którzy przez cały czas choroby księcia następcy tronu w Sandringham przebywali. Gdyby ich chciano honorować pieniądzmi w tym stosunku, coby oni byli sobie zarobili przez przeszło dwumiesięczną praktykę, kwota ta, jak powiadają, byłaby tak olbrzymią, iżby jej wcale zapłacić nie zdołano. Wyniesienie lekarzy do stanu baronów może nastąpić tylko u tych, którzy dotychczas nie są baronami. Nadawanie zaś lekarzom godności parów jest rzeczą niepraktykowaną. Wśród takich okoliczności proponują niektórzy, aby pewnej liczbie lekarzy nadać tytuł „Rigth Hononorable“ i zamianować ich honorowymi członkami rady stanu.

Paryż. „Avenir national“ zamieszcza następującą notę:

„Komisya zajęta zbadaniem czynności rządu wrześniowego, rozesłała okólnik do wszystkich władz departamentowych. Komisya ta uchwaliła zasięgnąć od wszystkich władz departamentowych wiadomości, co się od d. 4. września w departamentach zdarzyło. W okólniku tym zawarte są pytania, na które dotyczące władze krótką mają dać odpowiedź.

— Z pomiędzy 17 deputowanych, wybranych ostatniej niedzieli do zgromadzenia narodowego, wymienia telegram 8 republikanów, 4 radykalnych, 4 konserwatywnych i 1 bonapartystę, z Arras w departamencie Pas-de-Calais. Jest nim p. Levert „dawniejszy prefekt bonapartystowski, który dziś tak się wypiera cesarstwa, jak się dawniej wypierał rzeczypospolitej z r. 1848.“ Do konserwatywnych jest policzony pan Dauphin, wybrany w Amiens, reprezentujący tendencye lewego centrum. Jakiegokolwiek koloru jest reszta świeżo wybranych reprezentantów konserwatywnych, to nie ulega wszakże wątpliwości, że przeszło dwie trzecie z owych 17 jest szczeremi republikanami. Więc poraz trzeci Francya przy zupełnie swobodnych wyborach, nie mając postawionych żadnych kandydatów rządowych, oświadczyła się za utrzymaniem formy rzeczypospolitej. Oto główne znaczenie ostatniego aktu wyborczego. Naczelnem hasłem świeżo wybranych posłów radykalnych jest: rozwiązanie zgromadzenia narodowego i powrót naczelnych władz z Wersalu do Paryża.

W Paryżu w czasie wyborów najzupełniejszy panował spokój. Dzięki łagodnemu powietrzu i pięknej pogodzie bulwary były bardzo ożywione, ale porządek ani na chwilę nie został zakłócony. Mimo licznych wstrzymywań się od głosowania monarchistów nieprzyjaznych Vautrainowi, ten ostatni jednakże odniosł zwycięstwo nad W. Hugo większością 30.000 głosów. Gło-

wnie cyrkuły środkowe miasta, Paryż kupiecki, głosował za prezydentem rady municypalnej a przedmieścia wschodnie za W. Hugo, ale Vautrain nawet na osławionem przez komunalistów Belleville znalazł licznych zwolenników. Wybór p. Vautrain jest zwycięztwem, odniesionem jednocześnie nad reakcyą monarchiczną i radykalizmem, dwiema siłami nieprzyjacielskiemi rzeczypospolitej takiej, jaka jest możebną we Francyi. W Wersalu rzuci on postrach w obóz tych, którzy rachują na błędy i szaleństwa demokracyi, ażeby zabezpieczyć sobie przywileje; zachęci zaś ludzi dobrej wiary, którzy lubo nie są republikanami z zasady, pragną jednakże rzetelną zrobić próbę z instytucyami powołanemi zbadać Francyą; uspokoi wreszcie niecierpliwość umysłów szczerych, ale gorączkowych, które gwałtem chcą osiągnąć cel najlepszy, narażają dobra, którychby mogli zażywać. Zdaje się, że podobny skutek osiągnie reszta wyborów dla prowincyi.

Stawienie jakiejkolwiek kandydatury monarchicznej, lub chociaż wątpliwie republikańskiej przeciw Wiktorowi Hugo, okazało się szczerem niepodobieństwem, skoro nawet marszałek Mac Mahon, mąż tak ogólnie szanowany i zasłużony, nie miał żadnych widoków powodzenia przy wyborach. Wszystkie przeto stronnictwa zachowawcze robiąc cnotę z potrzeby, popierać musiały republikanina, którego pan Thiers wszelkiemi siłami protegował. Dla zjednania sobie zresztą zachowawców, pan Vautrain ogłosił program polityczny tak umiarkowany, że sam prezydent rzeczypospolitej śmiało mógłby go podpisać. P. Vautrain nie wyparł się wprawdzie swoich przekonań republikańskich; ale zgodnie z polityką p. Thiers oświadczył, że rzeczypospolitej nie stawia wyżej nad głosowanie powszechne; że przeto przyjąłby monarchyę, jeśliby większość narodu takie wyraziła życzenia. Oświadczenie takie mógłby uczynić nawet najzapaleńszy republikanin, bo nikt w możność ustanowienia dziś monarchyi we Francyi nie wierzy; sprawiło to jednak że monarchiści mogli bez sprzeczności ze swojemi przekonaniami głosować za tym jakobinem. Żeby zaś rozbroić duchowieństwo i poparcie jego sobie zjednać, p. Vautrain zrobił dla niego ustępstwa w kwestyi nauczania przymusowego, oświadczając że zostawić należy gminom wybór nauczyciela świeckiego lub duchownego, stosownie do ich upodobania. Nakoniec p. Vautrain mówiąc o potrzebie powrotu zgromadzenia narodowego do Paryża, nic nie wspomniał o amnestyi, ani zniesieniu stanu oblężenia, którego zachowawcy się boją, a które radykaliści stawili jako conditio sine qua non w swoim programie. Najwięcej jednak do powodzenia kandydatury p. Vautrain przyczyniła się ta okoliczność, że dzięki usilnym napomnieniom dzienników zachowawczych, wyborcy z klas zamożniejszych liczniejszy niż zwykle brali udział w głosowaniu, jak się to ze znacznej liczby głosujących pokazuje; nadewszystko zaś to, że oprócz właściwych mieszkańców Paryża, głosowali także mieszkańcy podmieścia i całego departamentu Sekwany, przez co liczba wyborców umiarkowanego stronnictwa znacznie przez ludność wiejską wzmocnioną być musiała. Można nawet przypuszczać, że owe trzydzieści tysięcy głosów, które rozstrzygnęło zwycięztwo p. Vautrain nad Wiktorem Hugo, należało do ludności wiejskiej departamentu Sekwany.

Cóżkolwiekbądź, to zwycięztwo republikanina stronnika porządku nad socyalistą rewolucyjnym znaczy pomyślny zwrot w usposobieniach stolicy, przewagę legalności nad rewolucyą, której na nieszczęście Francyi Paryż zbyt często był ogniskiem. Dziś stronnicy rządu wyżej stawiającego spokojność i legalność nad kwestye stronnicze dowiedli, że jeśli chcą, mogą mieć przewagę nad częścią ludności hołdującą rewolucyjnym dążeniom; że w każdym razie są od niej liczniejszymi, i że zawsze mogliby własnemi siłami tłumić zamachy komunistowskie, gdyby się do tego z patryotyczną jednomyślnością zabierali.

Stosunki pomiędzy p. Thiersem i dwoma książętami orleańskimi, będącymi członkami zgromadzenia, miały się znów stać serdecznemi. Zbliżenie miało nastąpić na polu akademicznem. Wiadomo bowiem, że głos autora historyi rewolucyi francuskiej był dany autorowi historyi rodziny Kondeusza (ks. Aumale).

Głównemi artykułami projektu do prawa wojskowego są następujące: Dwadzieścia lat służby dla każdego Francuza w ogóle, tj. 5 lat służby czynnej, 4 lata w drugiem powołaniu czyli w rezerwie, 5 lat w armii zwanej terytoryalną, tj. w takiej, która pozostanie na miejscu i 6 lat w rezerwie terytoryalnej.

— Do „Köln. Ztg." piszą z Paryża: „Journal de Paris" z d. 4. stycznia podał wiadomość, iż były minister spraw zagranicznych ks. Gramont złożył przed komisyą zajętą zbadaniem czynności rządu wrześniowego, całą odpowiedzialność wojny francusko-niemieckiej na posła francuskiego przy dworze berlińskim, Benedettiego. Ks. Gramont zaprzecza teraz temu w liście przesłanym do „Journal de Paris". Bonapartystowski dziennik „Gaulois" podaje dokładne sprawozdanie o zeznaniach ks Gramonta. Książe oświadczył przed komisyą, że rząd był do 14. lipca r. 1870 bardzo pokojowo usposobiony i że mógł na przymierza z innemi mocarstwami liczyć. W ogóle można powiedzieć, iż zeznania byłego ministra za czasów cesarstwa bardzo są ciekawe; lecz nikt im nie wierzy, gdyż książe skompromitował się mocno swemi poprzedniemi twierdzeniami.

Nie potwierdza się pogłoska, jakoby ks. Aumale zamierzał udać się w podróż po środkowej i zachodniej Francyi. Pogłoskę tę rozpuściła „Patrie", która chciała tym sposobem spowodować rząd do zaprzeczenia. W tym razie byłaby ona powstała przeciw rządowi, który nie przeszkodził podróżom Gambetty po południowej Francyi."

Rzym. Urzędowy dziennik rzymski ogłasza dekret królewski z datą 14. grudnia sankcyonujący układ zawarty pomiędzy Włochami a Niemcami w Berlinie 31. października wcelu wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

— „Italie" zaprzecza pogłosce, jakoby rząd włoski żądał odwołania hr. Harcourt posła francuskiego w Rzymie a natomiast przyrzekł zastąpić innym dyplomatą pana Nigrę, dzisiejszego posła włoskiego w Paryżu

Bruksela O zrobionej w tym miesiącu i prawie już usuniętej zmowie robotników w kopalniach węgla w Veziu podają dzienniki następujące bliższe szczegóły: Około 1300 robotników zawiesiło roboty, a większa ich połowa ze śpiewami i sztandarami obchodziła miasto. Wszyscy udali się do kopalni węgla Bodsona, ażeby i tam zmusić robotników do zawieszenia roboty. Żandarmerya, która udała się za robotnikami powitaną została gradem kamieni i musiała użyć bagnetów. Raniono lekko dwóch robotników a komenderujący oficer i jeden żandarm ponieśli niebezpieczne rany. Wysłano 115 żołnierzy żandarmom do pomocy. Robotnicy, którzy ciągle jeszcze usiłują nakłonić kolegów swoich z innych fabryk do zawieszenia roboty, żądają podwyższenia płacy do czego niedają się nakłonić pryncypałowie, uważając dzisiejszą płacę 3 franki, za wcale dostateczną.

Kronika.

(Nadane stypendya) JEx. JW. Agenor hr. Gołuchowski, nadał z fundacyi śp. Jana Żurawskiego:

Stypendyum o rocznych 262 zł. 50 ct. w. a. słuchaczowi 4 roku akademii technicznej we Lwowie Teofilowi, Apolinaremu dw. im. Staneckiemu, który wykazał pokrewieństwo z śp. fundatorem, dobre postępy w naukach i był przez dyrekcyę szkolną poleconym. Ojciec zaś jego ociemniały starzec bez wszelkiego majątku w niczem mu dopomagać nie może.

Stypendya po 210 zł. rocznie otrzymali:

Włodzimierz Tytus dw. im. Znamirowski uczeń 5ej klasy gimnazyum w Rzeszowie, który ukończył klasę poprzednią z postępem celującym, matka zaś jego, wdowa utrzymywać musi z małej dzierżawy, dwóch synów w szkołach, tudzież:

Wicenty Baran słuchacz 4. roku medycyny w Krakowie, który odbył pięć kolegium ze znakomitym postępem, ojciec zaś jego dozorca przy salinach w Wieliczce, bez majątku, obarczony 7 dziećmi w niczem mu dopomagać nie może.

Nakoniec otrzymał stypendyum o rocznych 157 zł. 50 ct. Bronisław Marceli dw. im. Tchórzewski słuchacz czwartego roku praw we Lwowie, który odbył pierwszy egzamin prawniczy z wyszczególnieniem, ojciec zaś jego c. k. starosta powiatowy z umiarkowanej płacy nie jest w możności wychować odpowiednio pięcioro dzieci.

JEx. pozostawił wreszcie rygorozantów Ludwika Dulębę, Czesława Niewiadomskiego i Bolesława Białkowskiego na br. szkolny w posiadaniu stypendyów jakie dotąd z fundacyi Żurawskiego pobierali.

Liczba kompetentów o stypendya powyższe wynosiła w r. b. 172.

— Donoszą z Londynu 5 stycznia o wypadku zaszłym w menażeryi Mandersa w Boltonie: Massarti, pogromca lwów, zwiący się właściwie John Mac-Carty, 38 letni Irlandczyk, dawał z pięcioma lwami we czwartek przed południem przedstawienie. Wśród tego jednak lew uderzył go łapą, tak iż przykląkł. Zerwał się zaraz na równe nogi i uderzył lwa pałaszem, ale w tej chwili inny lew pochwycił go za nogę, przygniótł go i zerwał mu z piersi skórę pantery, w którą Mac Carty był odziany. Lubo inne lwy rzuciły się na Irlandczyka, ten jednak zachował zimną krew i oganiał się pałaszem, aż wreszcie nie mogąc się obronić, dał trzy razy ognia z rewolweru nabitego kulami. Podczas tej strasznej walki publiczność w największem znajdowała się przerażeniu. Dopiero z pomocą rozpalonych prętów żelaznych zdołali posługacze wydobyć ranionego z pośród lwów, ale w okropnym stanie. Z całego tyłu głowy miał on zdartą skurę, a biodra poszarpane. Nie stracił jednak przytomności, podniósł głowę, aby pokazać, że żyje jeszcze; zaledwie go jednak poniesiono do szpitala, wyzionął ducha. Przed dziewięciu laty lwy odgryzły mu rękę, a mimo, że był kaleką, nie zaprzestał swego rzemiosła.

(Czas.)

Godzi się zapisać, kto pierwszy zaczął wyrabiać fabrycznie pióra metalowe. Dowiadujemy się o nim równocześnie z doniesieniem o jego śmierci, a raczej z powodu tejże. Dnia 5. bm. umarł Józef Gillot w Edynbaston, fabrykant i wynalazca piór stalowych. Najpierwsze pióra metalowe wyrabiane były ze złota i srebra od ręki, i nie służyły do codziennego użycia, lecz oprawne w piórnik, używane były w nadzwyczajnych okolicznościach, np. w podróży, gdy pióra gęsiego nie było pod ręką. Dopiero z zaprowadzeniem fabrykacyi piór, zaczęto używać do wyrobu ich pośledniejszych kruszców, jak stali, miedzi, oraz różnych aliażów. Nie okazały się też praktycznemi pióra którym zapewniano trwałość, jakiemi były złote pióra z kończynami dyamentowemi, gdyż nie miały one miękkości dobrego pióra. Zresztą taniość dzisiejszego wyrobu czyni zbytecznem szukaniem pióra niespożytego. Oprócz piór metalowych, próbowano wyrabiać pióra z rogu, kości, z niektórych rodzajów trzciny, a ostatniemi czasy z galwanizowanego kauczuku. Dotąd jednak pióra metalowe mają nad innemi przewagę.

(Czas.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

— Według zawiadomienia odebranego dzisiaj od wys. c. k. Ministerstwa handlu odbędzie się w Moskwie w r. 1872 międzynarodowa wystawa politechniczna, której głównym celem ma być wystawa najnowszych wynalazków i wydoskonaleń na polu umiejętności przyrodniczych, przemysłu, handlu i sztuki.

Deklaracye winne być według udzielonego programu podane najdalej od 1 do 13. stycznia 1872 r.; Izba jednak ze względu na ważność tej wystawy dla kraju naszego, który łatwiej na Wschodzie niż na Zachodzie konkurować może swojemi wyrobami, udaje się równocześnie do wys. ministerstwa handlu, aby przedłużenie terminu do nadesłania deklaracyi wyjednało; rezultat Izba w swoim czasie poda do wiadomości publicznej.

Szczegółowy program przejrzany być może w biurze Izby w godzinach urzędowych.

Z Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 11 stycznia 1872.

Ceny targowe w miesiącu grudniu 1871:

Następujących artykułów:	Miejsce targu:									
	Kalwarya		Brzesko		Radłów		Zakliczyn		Wojnicz	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	—	—	5	50	5	25	5	25	5	75
„ żyta	—	—	4	25	3	20	3	20	3	45
„ jęczmienia	—	—	3	25	3	20	3	20	3	45
„ owsa	—	—	1	75	1	30	1	60	1	50
„ grochu	—	—	5	10	5	25	—	—	6	—
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—		—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—		1	63	1	20	—	—	1	70
Cetnar siana	1	—	—	—	—	—	1	10	1	40
Sąg drzewa twardego	—	—	13	60		—	8	—	15	—
„ „ miękkiego		—	11	20	9	50	5	—	12	—
Funt mięsa wołowego	—	18	-	15	—	16	—	16	—	18
Miara wina	—	—	—	60	—	40	—	—	—	—
„ piwa		16	-	20	—	-	—	14	—	20
Wyrobnik z wiktem		—		—	—	—	—	30	—	20
„ bez wiktu		—	—	-			—	50	—	40

(K) Stanisławów dnia 8 stycznia 1872 Ktoby jeszcze wątpił o skuteczności Towarzystw zaliczkowych i możliwości ich rychłego rozwoju, temu przytaczamy rezultaty banku zaliczkowego dla miasta Stanisławowa i tegoż powiatu, rozpoczętego dnia 1. maja 1871 r bez szeląga zasobów i z długiem za druki.

Otóż ośmiomiesięczna czynność banku streszcza się w następujący sposób:

Przystąpiło członków 166.

Ci deklarowali złożyć na udziały . .	złr.	11 810
złożyli na to gotówką	„	3.783
pozostali dłużni do spłaty . . .	złr.	8.027
Zaciągnięto dług do obrotu	złr.	8 000
Rozpożyczono członkom naweksle i na zastawy	„	28.899
spłacili do 31 grudnia 1871	„	16.697
pozostali winni	złr.	12.202
Procentów z pożyczek uzyskano	złr.	872 ct. 86
Koszta założenia i podatek	„	78 „ 85
pozostaje	złr.	794 ct. 1
Zapłacono kredytorom procentu .	„	306 „ 50
Czysty zysk za 8 miesięcy wynosi	złr	487 „ 51

Co czyni procentu od 100 złr. po 12·88½ złr.

Cały zarząd Banku zaliczkowego t. j. Dyrekcya i Wydział funkcyonuje bezpłatnie.

Wszyscy członkowie Banku zaliczkowego uiszczali się tak z wkładek jako też z pożyczek najregularniej, nie zaszedł żaden wypadek protestu ani skargi wekslowej o niedotrzymanie terminu.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń 12. stycznia. Z powodu 70-letniej rocznicy urodzin, otrzymał poeta Bauernfeld krzyż ko-

mandorski orderu Franciszka Józefa i podwyższenie rocznej pensyi na 1000 złr.

Berlin 11. stycznia. Książę Bismarck odwiedził wczoraj popołudniu ambasadora austryackiego hrabiego Karolyi.

Paryż, 12. stycznia. „Le Bien public" donosi, że jenerał Leflô przyjmowany był świeżo przez cara, który mu polecił przesłać Thiersowi przyjacielskie pozdrowienie. Komisya zgromadzenia narodowego uchwaliła jednogłośnie zaprowadzenie rzeczywistej jednorocznej powszechnej służby wojskowej w całej rozporządzalnej klasie wieku.

Rzym 12. stycznia Dziennik katolicki „Voce della verità" nie wierzy, aby ogłoszone w wielu dziennikach pismo papieża do biskupa Dupanloup (z powodu wystąpienia jego z akademii francuskiej) było prawdziwem. Dziennik "Fanfulla" donosi, że towarzystwo żeglugi „Peninsular and Oriental-Company" przełożyło rządowi włoskiemu projekt względem urządzenia służby żeglugowej każdego tygodnia do Indyj i Chin ze zniżoną taryfą. — Zapewniają, że w konsystorzu w miesiącu lutym zamianowanych ma być przeszło 15 kardynałów zagranicznych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12 stycznia 1872.

Hotel Żorża: Pp. Br. Hagen E., z Wielkich Ócz. — Czerniakowski M., z Lisiczyńca. Czerniakowski F., z Klimkowic. — Dolański F., z Grembowa. Urbański R., z Dobroszyna. — Zagórski E., z Czernicy.

Hotel europejski: Pp. Bobrownicki Ign., z Starowieścia. — Burkowski H., z Tarnopola. — Papara B., z Batiatycz.

Hotel angielski: Pp. Matkowski S., z Jezierzan. — Puzyna W., z Martynowa. — Wysocki J., z Uwina. Sachnowicz Łucjan, c. k. notar., z Czerniowiec.

Hotel warszawski: P. Mijakowski A., adw., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12 stycznia 2872.

Pp. Hr. Baworowski W., do Wiednia. — Hr. Dzieduszycki A., do Izydorówki. — Hr Łaczyński K., do Kutkorza. — Hr. Stadnicki E., do Krasiczyna. — Murgić, c. k. pułkownik, do Złoczowa. — Scholz J., c. k. major, do Przemyśla. — Wesołowski J., do Złoczowa. — Gnoiński A., do Danilcza. — Moszyński J., do Rosyi. — Soroczyński R., do Choronowa. — Torosiewicz Jan, do Połtwy. — Zychliński L., do Brusna.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niemieckie) „**Drei Paar Schuhe**" Najnowszy obraz z życia ze spiewami w 3 aktach z prologiem przez J. Görlitz, dla wszystkich teatrów austryackich przerobiony przez Alojza Berla, z muzyką Karola Millöcker.

Jutro 4ty „**Wielki Maskowy Bal**" w dwóch salach balowych, mianowicie: w przyrządzonej umyślnie na ten cel sali teatralnej i połączonej z nią sali redutowej.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu styczniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
10	721·94	725·81	729 90	725·88	+0·8	+2 3	—1 1	0·67	4·7	3·9	3·7	4 10	98	74	90	87·3	7	8	9	8·0	0	SW 2	SW 1	0	3	5	2·7	·

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 12. stycznia. Południowy.								
Akc gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	260	25	261	50
„ kol. lwow. czern. Jassy	—	—	—	—	164	75	166	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—		—	—	131	—	—	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—		—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—		—	—	—	—	64	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.				—	83	—	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.		—	—	—	74	20	74	75
Banku hip. gal.		—	—	—	88	20	88	70
Gal. zakł. kred. włośc.		—		—	90	50	91	50
Oblig. indemn. gal.		—		—	75	15	75	75
„ W. Ks. Krak.	—	—			—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „		—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow. czerniow. I Em.	—	—	—	—	—	—	—	
„ „ „ II „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	35	5	42
„ cesarski	—		—	—	5	37	5	44
Napoleondor		—	—	—	9	06	9	16
Pół imperyał rosyjski		—	—		9	33	9	48
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	80	1	86
„ papierowy „	—	—	—	—	1	59	1	60½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	72½	1	74
Srebro	—	—	—	—	114	—	115	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. stycznia 1872

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	73.70	73.90
od kwietnia do października po 5%	73.70	74.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	312.—	315.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	312.—	315.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	94 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	105.25	105.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	123.50	124.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	144.50	145.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	97.50	98.—
Bukowiny	74.—	75.—
Galicyi	75.—	75 50
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	77.50	—.—
Węgier	80.25	81.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	339.50	340.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	343.50	344.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1000.—	1005.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	838.—	840.
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	646.—	648.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	247.—	247.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2175	2180
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	260.75	261.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	164.50	165.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	399.—	400.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	215.—	215.25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	176.—	177.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.25	88.75
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.25	91.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los po 5%	90.25	90.40
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.—	88.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.75	90.25
„ „ „ „ „ w. a.	86.—	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	105.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	102.25	102 75
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.50	191.50
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.—	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.—	43.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	31.50	32.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	96.90	97.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	97.—	97.10
Hamburg za 100 M. B.	85.10	85.20
Londyn za 10 ft. szt.	114.35	114.65
Paryż za 100 fr.	44.40	44 45

Kurs złota.

Dukat ces. mon.	5.38	5.40
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.09	9.10
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	113.25	113.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. stycznia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	70
„ „ w srebrze	73	40
Losy z 1860 roku	105	—
Akcye banku wiedeńskiego	858	—
„ „ kredytowego	344	—
Londyn 10 funtów szterlingów	115	10
Srebro	113	90
Napoleondor	9	13
Dukat	5	47

DZIENNIK URZĘDOWY.

(61) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 2353 - L. Sch. R. Am k. k. Realgymnasium in Villach ist eine filologische Lehrerstelle, mit welcher die im Gesetze vom 9. April 1870 sistemisirten Bezüge verbunden sind, zu besetzen.

Gleichzeitige Eignung für den französischen Sprachunterricht wird berücksichtigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre vorschriftsmäßig instruirten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörde längstens bis Ende Jänner 1872 bei dem gefertigten Landesschulrathe einzubringen.

K. k. kärntn. Landesschulrath.

Klagenfurt, am 22. December 1871.

(63) **Edikt.**

Nr. 18500. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Register für Gesellschaftsfirmen eingetragen wurde die Firma: „Marmorosch & Schander" ꝛc. in Zabokruki.

Offene Gesellschaft für Holzhandel seit 1ten Jänner 1871.

Offene Gesellschafter sind: Salamon Marmorosch und Hesch Schander Handelsleute beide in Kołomea wohnhaft.

Das Vertretungsrecht der Gesellschaft stehet nur dem Salomon Marmorosz zu.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławow, am 20. December 1871.

(67) **Edykt.**

L. 6581. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że edyktem z dnia 9go grudnia 1871 l. 6313 tymczasowo dla masy krydalnej Samuela Zelmanowicza ustanowiony zarządca pan adwokat Dr. Leon Berson z powodu niestawienia się wierzycieli na terminie z dnia 20go grudnia 1871 jako zarządca masy zatwierdzony został.

Z c. k. sądu obwodowego

Nowy Sącz, dnia 29. grudnia 1871.

(86 1—3) **Edykt.**

Nr. 15655 cyw. C. k sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszym z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana hr. Bąkowskiego, że przeciwko niemu Helena hr. Starzeńska pod dniem 22. grudnia 1871 do L. 15655 pozew o wyextabulowanie ze stanu biernego dóbr Iławcze prawa do sumy 63 duk. holl. 7394 złp. 24 gr. w rublach srebr. ross. i 24 złr. 27 ct. w. a. wytoczyła i że do ustnej rozprawy w tej mierze termin na 20. lutego 1872 o godzinie 10 rano wyznaczonym został.

Ponieważ pozwany Jan hr. Bąkowski z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomym, ustanawia się dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tut. adw. Dr. Max, z zastępstwem adw. Dr. Żywickiego, któremu się też powołany pozew doręcza. — Rzeczą jest tedy pozwanego kuratorowi potrzebną informacyę wcześnie udzielić lub też sobie innego obrońcę wybrać, gdyż w przeciwwym razie złe skutki ztąd wyniknąć mogące sobie samemu przypisaćby musiał.

Tarnopol, dnia 27. grudnia 1871.

(77 1—3) **Edykt.**

Nr. 124. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem p. Gersona Szulbauma z miejsca

pobytu niewiadomego, iż dnia 4. stycznia 1872 do L. 124 Mendel Rosenzweig prośbę o wydanie nakazu płatniczego przeciw niemu względem sumy wekslowej 2800 złr. w. a. wniósł.

Ponieważ miejsce pobytu Gersona Schulbauma nie jest wiadome, ustanawia się dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adw. Dr. Maxa z zastępstwem p. adw. Dr. Żywickiego, a pierwszemu wyżej powołany nakaz płatniczy się doręcza.

Tarnopol, dnia 5. stycznia 1872.

(80 1—3) **Uwiadomienie.**

Nr. 3813. C. k. sąd powiatowy w Głogowie podaje do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 1. grudnia 1871 L. 6865 Jan Majcher rolnik z Trzebowniska za marnotrawcę uznanym został, a że Jan Tomasik z Trzebowniska kuratorem dla niego ustanowionym jest.

Z c. k, sądu powiatowego.

Głogów, dnia 28. grudnia 1871.

(68 1—3) **Edikt.**

Nro. 18801. Von Seite des Stanisławower k. k Kreis- als Handelsgerichtes wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Samuel Fischzank bekannt gegeben, daß über das Gesuch des Jona Hibner vom 23ten December 1871 z. Z. 18801 auf Grundlage des Wechsels ddto. Kołomea am 29. Mai 1870 über 486 fl. 62 kr. öst. W. mit dem Beschluße vom Heutigen z. Z. 18801 gegen ihn den Auftrag zur Zahlung oder Sicherstellung der Restwechselsumme von 93 fl. 62 kr. öst. W. s. N. G. binnen 3tägigen Frist erlassen und dem für ihn mit Substituirung des Hrn. Dr. Wurzel zum Curator bestellten Advocaten Dr. Kwiatkowski zugestellt worden ist.

Samuel Fischzank wird demnach aufgefordert, falls er gegen den erlassenen Zahlungsauftrag Etwas einzuwenden hätte, dieses dem für ihn bestellten Curator rechtzeitig bekannt zu geben, oder einen anderen Vertreter zu wählen und ihn dem Gerichte nahmhaft zu machen, widrigens er die nachtheiligen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 28. December 1871.

(87 1—3) **Edykt.**

Nr. 26344. C. k. sąd powiatowy miejski deleg. dla miasta Lwowa i jego przedmieść w sprawach cywilnych ogłasza, że zmarła we Lwowie na dniu 5. lutego 1871 Marya Speratowa Jędrzejowicz zapisała kodycylem zeznanym we Lwowie na dniu 14. lutego 1870 Wnej Klotyldzie Witosławskiej, Adeli Radzymińskiej i Władysławowi Olpiszewskiemu kwotę 145 tal. pruskich do równego podziału w depozycie tutejszego c. k. sądu przechowaną a pochodzącą z wygranej na los będący wspólną własnością wymienionych Klotyldy Witosławskiej, Adeli Radzymińskiej, Władysława Olpiszewskiego i matki spadkodawczyni Józefy de Prez z hr. Prebendowskich.

Ponieważ miejsce pobytu Klotyldy Witosławskiej, Adeli Radzymińskiej i Władysława Olpiszewskiego, którzy prawdopodobnie w Królestwie polskiem przebywają sądowi nie jest wiadome, przeto uwiadamia się ich drogą niniejszą o tym legacie z dodatkiem, że dla strzeżenia ich praw kurator ad actum w osobie tutejszego adw. kraj. Dr. Lewickiego ustanowiony został.

Lwów, dnia 22. grudnia 1871.

(89 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 4947 cyw. C. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, że dla wydobycia należytości Karola Baurowskiego i Abrahama Ramera przez ich cedentki Łucję i Agatę Mazurkiewiczowę od małżonków Michała i Maryannę Szmuców wywalczonej w ilości 140 złr. z pn. przedsięwziętą będzie w c. k. sądzie powiatowym w Łańcucie w dniach 1. lutego, 29. lutego i w dniu 28 marca 1872 w drodze publicznej licytacyi egzekucyjna sprzedaż realności gruntowej pod Nr. k. 107 w Wysoce położonej.

Cena wywołania wynosi 550 złr., chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacyi złożyć winni w gotówce zakład wynoszący 10% ceny wywołania.

Przy pierwszym i drugim terminie licytacyjnym realność tylko za cenę szacunkową lub powyżej onejże, a przy trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Warunki licytacyjne i akt opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Łańcut, dnia 1. grudnia 1871.

(90 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 4952 cyw. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie wiadomo czyni, że dla wydobycia należytości przez Katarzynę Ryznarową od nieletniego Jędrzeja Szubarta wyrokami c. k. sądu powiatowego z dnia 29. kwietnia 1870 L. 4050 i c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 17. stycznia 1871 L. 17912 wywalczonej w ilości 1613 złr. 90 ct. z pn. przedsięwzięta będzie w c. k. sądzie powiatowym w trzech terminach, dnia 1. lutego, 29. lutego i dnia 28. marca 1872 przez publiczną licytacyę egzekucyjna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr. k. 1 w Kszemienicy położonego w księgi gruntowe niezapisanego pod następującemi warunkami.

Cena szacunkowa w ilości 4098 złr. 66½ ct. stanowi cenę wywołania, a przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych ta realność tylko za tę cenę lub powyżej onejże, przy trzecim zaś terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacyi winni złożyć do rąk komisyi licytacyjnej zakład w ilości 410 złr. albo w gotówce albo w obligacyach państwa, listach zastawnych lub innych effektach podług ostatniego kursu; nabywca w 8 dniach po odbytej licytacyi złożyć winien wliczając zakład połowę cenę kupna, a drugą połowę w 14 dniach, gdy rezolucya którą akt licytacyjny do wiadomości sądu przyjęty będzie, moc prawną osiągnie.

Resztę warunków licytacyjnych, akta opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 1. grudnia 1871.

(95 1—3) **Edykt.**

Nr. 16374. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie wskutek prożby Racheli Kohn na dniu 5. listopada 1871 do L. 16374 wniesionej zarządzając postępowanie amortyzacyjne względem zatraconego wekslu z daty Śniatyn dnia 2. stycznia 1868 przez Michała Kohna wystawionego na sumę 541 złr. w. a. opiewającego przez Wacława Dycka do zapłaty w Śniatynie na dniu 28. stycznia 1868 zaakceptowanego a przez wystawiciela na Rachelę Kohn żyrowanego — wzywa niniejszem posiadacza tegoż wekslu, by tenże takowy tutejszemu sądowi do dni 45 przedłożył, inaczej bowiem ten weksel na powtórną prożbę Racheli Kohn za umorzony uważanym będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 29 listopada 1871.

(96 1—3) **Edykt.**

Nr. 9558. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do powszechnej wiadomości, iż Tomasz Kończyk gospodarz gruntowy z Tuczap uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 2. listopada 1871 L. 10928 za marnotrawcę uznany i jemu kurator w osobie Michała Dudy gospodarza gruntowego z Tuczap ustanowiony został.

Jarosław, dnia 31. grudnia 1871.

(97 1—3) **Edikt.**

Nr. 7570. Von Seiten des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird dem Iwan Petrow Szeptanów durch gegenwärtiges Edict bekannt gemacht, es habe wider ihn Süssie Liebermann aus Stare Brody bei diesem Gerichte eine Klage wegen Zahlung von 114 fl. öst. Wäh. s. N. G. angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber eine Tagsatzung auf den 20. März 1872 um 10 Uhr Vormittags angeordnet worden ist.

Das Gericht, dem der Aufenthaltsort derselben unbekannt ist, hat auf seine Gefahr und Kosten den hierortigen Landes- und Gerichtsadvocaten Herrn Kukucz zu seinem Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien bestimmten Gerichtsordnung ausgeführt und entschieden werden wird.

Derselbe wird daher dessen durch dieses öffentliche Edict zu dem Ende erinnert, daß er allenfalls zu rechter Zeit selbst zu erscheinen oder dem bestimmten Vertreter seine Rechtsbehelfe an Händen zu lassen, oder aber sich selbst einen anderen Sachwalter zu bestellen und diesem Gerichte um so sicherer nahmhaft zu machen habe, widrigenfalls er sich die aus seiner Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 29. December 1871.

(98 1—3) **Edykt**

Nr. 4552 cyw. Celem zaspokojenia kwoty 350 złr. z procentem 2% miesięcznie od 26. lutego 1870 liczyć się mającym, tudzież kosztami egzekucyjnemi 11 złr. 96 ct., 2 złr. 37 ct., 2 złr. 83 ct 2 złr. 37 ct. i 6 złr. w. a. na rzecz Władysława Skibińskiego odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 478 S. I w Lubaczowie położonej i do małżonków Bazylego i Apolonii Białozorskich należącej w drodze publicznej licytacyi w c. k. sądzie powiatowym w Lubaczowie w trzech terminach tj. na 30. stycznia, 20. lutego i 21. marca 1872 każdą razą o godzinie 10 rano, na pierwszym i drugim terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, a na trzecim terminie nawet poniżej takowej, pod warunkami licytacyjnemi, które w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

Od c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 4. grudnia 1871.

(99 1—3) **Edykt.**

Nr. 3928. C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niniejszem Maryannę Hutnikiewiczównę tudzież Benjamina Engelmann a względnie tych spadkobierców z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że pod dniem 26. sierpnia b. r. p Henryk Janiszewski profesor przy szkole wyższo realnej we Lwowie podał prośbę o amortyzowanie w stanie biernym jego realności pod Nr. 57 na Podzamczu w Stryjn na rzecz Marianny Hutnikiewiczównej i Benjamina Engelmana od r. 1798 ciężących długów, mianowicie na rzecz pierwszej 23 złr. 30 kr. a na rzecz drugiego 31 złr. 13 kr. i zawzywa tych wierzycieli a względnie ich spadkobierców aby w przeciągu jednego roku, niedziel sześć i dni 3 do tego sądu się zgłosili i wykazali, że się zgłaszali o spłacenie kapitału lub odsetków, inaczej po upływie tego czasu te długi wyekstabulowane będą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 16. września 1871.

(100 1—3) **Edykt.**

Nr. 56507. Ze strony c. k. sądu krajowego lwowskiego wzywa się posiadaczy wedle podania zagubionej obligacyji za dostawę ziemiopłodów Nr. 2300 - 1002 z dnia 11. listopada 1829 na 77 złr. $11^2/_8$ kr. na imię gminy Kunowa wystawionej, by takową w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni tem pewniej tutejszemu sądowi przedłożyli i prawa swoje wykazali, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu wspomniona obligacja za umorzoną uznaną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 14. października 1871.

(48 2—3) **Edykt.**

Nr. 18. C. k. sąd krajowy w Krakowie z powodu wniesionego pod dniem 1. stycznia 1872 r. do L. 18 przez p. Hirscha Hollaendra pozwu przeciwko p. Stanisławowi hr. Wodzickiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, o zapłacenie sumy wekslowej 150 złr. w. a. z pn. mianuje kuratorem dla p Stanisława hr. Wodzickiego p adw. Dr. Zyblikiewicza, dodając mu zastępcę w osobie p. adw. Dr. Machalskiego.

Zawiadamiając o tem niniejszym edyktem p. Stanisława hr. Wodzickiego c. k. sąd krajowy, jak również, że w skutku pozwu powyższego wydano nakaz zapłaty z dnia 3. stycznia 1872 r. L. 18 - c. k. sąd krajowy zaleca p. Stanisławowi hr. Wodzickiemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. stycznia 1872.

(85 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 44. Do naprawy linij telegraficznych potrzebna jest na rok 1872 następująca ilość słupów:

od Lwowa do Sokala	300
„ Brodów do Radziwiłłowa	80
„ Lwowa do Podhajczyk	100
„ Przemyślan do Podhajec	100
w Monasterzyskach	20
od Tarnopola do Czortkowa	185
„ Kopyczyniec do Husiatyna	120
w Zaleszczykach	400
„ Borszczowie	30
„ Bojanach	25
od Czerniowiec do Itzkan	130
„ Suczawy do granicy siedmiogrodzkiej	800
„ Sądowej Wiszni do Jaworowa	49
„ Drohobycza do Truskawca	188
„ Przemyśla do Dukli	631

Termin do nadesłania ofert do podpisanego inspektoratu 24go stycznia 1872. — Bliższe szczegóły w ogłoszeniu u stacyj telegraficznych.

Z c. k. Inspektoratu telegrafów.

Lwów, dnia 4. stycznia 1872.

(38 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3448. C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia należytości 13 złr. 69 kr. w. a. z pn. odbędzie się w budynku sądowym dnia 30. stycznia, 19. lutego i dnia 7. marca 1872 o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż posiadłości pod l. k. 177 we wsi Spasie położonej Semana Handzija własnej składającej się z chałupy drewnianej, ogrodu w rozległości 300☐ sążni i gruntu 400☐ sążni.

Za cenę wywołania podana będzie cena szacunkowa 44 złr. w. a. — a chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej jako wadyum $^{10}/_{100}$ tej ceny w gotowiźnie. — Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rożniatów, dnia 17. listopada 1871.

(41 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 16111. Celem obsadzenia posady inżyniera Wydziału krajowego o rocznej płacy 1600 złr. z dodatkiem na pomieszkanie rocznych 300 złr., ewentualnie zaś celem obsadzenia posady inżyniera okręgowego dróg krajowych o rocznej płacy 1000 złr. z dodatkiem rocznych 500 złr., tytułem ryczałtowego wynagrodzenia za objazdy w sprawach dróg krajowych rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kompetenci wymieniając o którą się posadę ubiegają, mają w podaniu

1) Wykazać i udowodnić świadectwami, iż nabyli ogółowego i szczegółowego uzdatnienia przez ukończenie wyższych szkół technicznychi pracę w zawodzie praktycznym;

2. Skreślić dotychczasowy przebieg swego życia, podając miejsce urodzenia, religią, stan stosunki familijne, a mianowicie starając się o posadę inżyniera przy Wydziale krajowym dowód, iż nie przekroczyli lat 40;

3) Wykazać się znajomością języków;

4) Mają wreszcie nadmienić, czy między niemi a którym z urzędników w służbie krajowej pozostających nie zachodzi pokrewieństwo lub powinowactwo i jak bliskie.

Zwraca się uwagę pp. kompetentów, iż posada inżyniera okręgowego nie jest stałą i nie nadaje żadnego prawa do emerytury, posada zaś inżyniera przy Wydziale krajowym jest stałą, jednakowoż nominacyą na tę stałą posadę i prawo do pobierania dodatku na pomieszkanie można uzyskać dopiero po upływie roku jeżeli nominowany kompetent w czasie prowizorycznej rocznej służby wszelkim warunkom odpowie.

Podania należy wnieść do Wydziału krajowego najdalej do 1. lutego 1872 r.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem

Lwów, dnia 27. grudnia 1871.

Erkenntniß.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27. December 1871 Z. 35380 über das Begehren der k. k. Staatsanwaltschaft de praes. 26ten December 1871 NC. 35380 auf Grund des Artikels V des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. Bl. Nr. 135 zu Recht erkannt:

Der in der Zeitschrift „Politik“ Nr. 355 vom 23. December 1871 (Abendausgabe) enthaltene Artikel „Wien 21. December (Koller)“ begründe den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, die Beschlagnahme dieser Zeitschrift wird bestätigt und die Weiterverbreitung derselben bezüglich des beanstandeten Artikels verboten (92)

(47 2—3) **Edykt.**

Nr. 20350. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Abrahama Wetzsteina, że Antonina 1. ślubu Kuczalska, 2. Legutkowa o wykazanie usprawiedliwienia wniosła podanie ostrzeżenia sumy wekslowej 150 złr. w stanie biernym realności Nr. 152 dz. V n. (183 Gm VIII d.) w Krakowie na rzecz Abrahama Wetzsteina ciążącego pod rygorem wyextabulowania — wskutek czego rezolucją z dnia dzisiejszego wykazanie usprawiedliwienia tego ostrzeżenia w 3 dniach polecono:

Gdy miejsce pobytu Abrahama Wetzsteina nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dr. Hajdukiewicza z zastęp. adw. Dr. Wilkosza kuratorem nieobecnego ustanowił, któremu ta rezolucya jednocześnie doręcza się.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użył w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 11. grudnia 1871.

(62 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 952 cyw. C. k. sąd powiatowy dobromilski rozpisuje na prośbę Izaka Sternheim publiczną licytacyę gospodarstwa włościańskiego pod Nr. k. 17 w Kropiwniku położonego, do Dmytra Zacharka należącego a podług aktu oszacowania mającego wartość 450 złr. w. a. — a to w celu zrealizowania należącej się Izakowi Sternheim kwoty 62 złr. w. a. z pn. licytacya owa odbędzie się na trzech terminach dnia 9. lutego 1872, dnia 8. marca 1872 i dnia 12. kwietnia 1872 każdym razem o godzinie 10 z rana. Na pierwszych dwóch terminach sprzedana będzie owa realność tylko za cenę szacunkową, lub wyżej takowej — a na trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej.

Mający chęć kupienia ma przed licytacyą złożyć wadyum w kwocie 45 złr. w. a. a reszty ceny kupna w 30 dniach po potwierdzeniu aktu licytacyi.

Reszte warunki licytacyi można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobromil, dnia 12. grudnia 1871.

(65 2—3) **Edykt.**

Nr. 4387 cyw. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje niniejszem do wiadomości publicznej celem za spokojenia wywalczonej przez Mojżesza Stein kwoty 83 złr. 20 kr. w. a. z procentami po 6% od dnia 18. sierpnia 1868 bierzącemi, i kosztów egzekucyi poprzednio w kwotach 3 złr. 83 kr, 2 złr. 92 kr. i 14 złr. 58 kr. w. a. obecnie zaś w kwocie 5 złr. 68 kr. w. a. przyznanych, egzekucyjną licytacyę realności włościańskiej pod Nr. k 78/79 w Przedzielnicy położonej wedle istniejącej dla wsi Przedzielnicy księgi ingrossacyjnej Tom I pag. 38 Maryanny Łazorowej własnej dozwala się.

1. Licytacya ta odbędzie się w sądzie tutejszym w trzech terminach, dnia 9. lutego 1872. dnia 15. marca 1872, i dnia 19. kwietnia 1872 każdym razem o godzinie 9 z rana, a to na pierwszym i drugiem terminie tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

2. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową zlicytować się mającej realności w sumie 1180 złr 76 kr. w. a.

Przed licytacyą złożyć należy w kwocie 118 złr. w. a gotówką, całkowitą cenę kupna zaś po odtrąceniu wadyum w dniach 30 po prawomocnem przyjęciu aktu licytacyi do wiadomości sądowej.

Bliższe warunki licytacyi, wyciąg z księgi gruntowej i akt oszacowania przejrzane być mogą w tut. sądowej registraturze.

Dobromil, dnia 28. listopada 1871.

(66 2 3) **Obwieszczenie.**

L. 22888. Dla obrotu poczty listowej i wartościowej wchodzą na dniu 10go stycznia 1872 r. urzęda pocztowe w życie w Milatynie nowym i Żurynie, z których pierwszy z urzędem pocztowym w Zadwórzu, drugi zaś z urzędem pocztowym w Czerniowcach zapomocą codziennych posyłek pieszych w następującym porządku się połączy:

1. Z Milatyna Nowego w czasie od 1go kwietnia aż do końca września o 5½ godz.; zresztą o 4 godz. wieczór.

W Zadwórzu o 7 godzinie 45 min. względnie o 6 godzinie 15 m. wieczór.

Łączy się z pociągami nocnemi między Lwowem i Podwołoczyskami.

Ze Zadwórza codziennie o 6 godz. rano.

W Milatynie nowym o 8 godz. 15 m. rano.

Obręb doręczenia urzędu poeztowego w Milatynie nowym: Dziedziłów, Jakimów, Milatyn nowy.

2. Z Żuryna codziennie o 11 godz. rano

(Łączy się do pociągu Nr. I i IV.)

W Czerniowcach codziennie o 2. godz. po południu.

Z Czerniowiec codziennie o 2½ godz. po połud.

w Żurynie o 5½ godz. po południu.

Obręb doręczenia urzędu pocztowego w Żurynie: Łukawicza, Marmoryca, Ostrzyca, Żurin.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 27. grudnia 1871.

Kundmachung.

Nr. 22888. Am 10ten Jänner 1872 treten in den Orten Milatyn nowy und Zurin Postämter für den Brief- und Fahrpostdienst ins Leben, von welchen das Erstere mit dem Postamte Zadworze, das Letztere aber mit dem Postamte Czernowitz mittelst täglichen Fußbotenposten in nachstehender Weise verbunden wird:

1. Von Milatyn nowy in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 5½ Uhr in der übrigen Jahreszeit um 4 Uhr Abends.

In Zadworze um 7 Uhr 45 Min., beziehungsweise um 6 Uhr 15 Min. Abends.

(Anschluß an die Nachtzüge zwischen Lemberg und Podwołoczyska.)

Von Zadworze täglich um 6 Uhr Früh.

In Milatyn nowy um 8 Uhr 15 Min Früh.

Bestellungsbezirk des Postamtes Milatyn nowy: Dziedziłów, Jakimow, Milatyn nowy.

2. Von Żurin täglich um 11 Uhr Vormittags.

(Anschluß an Zug I und IV.)

In Czernowitz täglich um 2 Uhr Nachmittags.

Von Czernowitz täglich um 2½ Uhr Nachmittags.

In Żurin um 5½ Uhr Nachmittags.

Bestellungsbezirk des Postamtes Żurin: Lukawicza, Marmorica, Ostritza, Żurin.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 27. December 1871.

(70 2—3) **Edykt.**

Nr. 2717 cyw. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia wierzytelności Piotra Kudeli w resztującej kwocie 37 złr. 97 kr z przyznanemi obecnie kosztami egzekucyjnemi 2 złr. 44 kr. odbedzie się sprzedaż egzekucyjna gruntu do gospodarstwa dłużniczki Reginy Gąstołowej pod Nr. 47. w Węgrzcach należącego na piaskach zwanego, 1½ morga mieszczącego, graniczącego z północy z pastwiskiem gromadzkim, od południa z granicą wsi Zakrzowa, od wschodu z gruntem Jakóba Królika od zachodu z gruntem Franciszka Ptasznika w sądzie tutejszym w jednym terminie to jest dnia 6. lutego 1872 o godzinie 10 przed południem, pod warunkami edyktem z dnia 28. kwietnia 1869 i 15. czerwca 1870 L. 210 i 478 ustanowionemi z tem dołożeniem, że grunt na licytacyę wystawiony i niżej ceny szacunkowej sprzedany zostanie.

Niepołomice, dnia 27. grudnia 1871.

(73 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 23033. Na mocy rozporządzenia wys. Ministerstwa handlu z dnia 20. b. m. L 24241/2599 zaprowadza się od 15. stycznia 1872 r. między Zatorem i Wadowicami codzienne jazdy posłańcze z następującym porządkiem kursowym:

Z Zatora codziennie o 5 godz po połud.

w Wadowicach o 6 godz. 50 m. po połud.

Dochodzi do szybkowozu, lub ordynarki między Krakowem a Oświęcimem.

Z Wadowic codziennie o 6 godz. rano

w Zatorze codziennie o 7 godz. 50 m. rano.

Odchodzi po nadejściu szybkowozu, a względnie ordynarki z Oświęcima.

Temi jazdami posłańczemi będzie można przesyłać korespondencye wszelkiego rodzaju, dalej posyłki pieniężne bez ograniczenia kwoty i paczki do wagi 25 fnt pojedynczej sztuki.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 27. grudnia 1871.

Kundmachung.

Nr. 23033. Im Grunde Anordnung des hoh. Handelsministeriums vom 20ten l. M. Z. 24241-2599 werden vom 15. Jänner 1872 zwischen Zator und Wadowice tägliche Bothenfahrten eingeführt, welche in nachstehender Ordnung zu verkehren haben:

Von Zator täglich 5 Uhr — M. Nachmitt

in Wadowice „ 6 „ 50 „ „

Insluirt zu der Malle- und Reitposten zwischen Krakau und Oświęcim,

Von Wadowice täglich 6 Uhr — M. Früh.

in Zator „ 7 „ 50 „ „

Geht ab nach Ankunft der Malle-, respective Reitpost aus Oświęcim.

Mit diesen Bothenfahrten werden Correspondenzen aller Art, dann Geldsendungen ohne Einschränkung des Werthes und Frachten bis zum Einzelngewichte von 25 Pfund befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 27 December 1871.

(75 2—3) **Edykt.**

Nr. 125 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem p Gerszona Schulbauma z miejsca pobytu niewiadomego, iż dnia 4. stycznia 1872 do L. 125 Chane Jeiczes prośbę o wydanie nakazu płatniczego przeciw niemu względem sumy wekslowej 100 złr. w. a. wniesła.

Ponieważ miejsce teraźniejszego pobytu Gerszona Schulbauma nie jest wiadome, ustanawia się dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszego adw. Dr. Maxa z zastępstwem adw. Dr. Żywickiego, a pierwszemu oraz wyżej powołany nakaz płatniczy się doręcza.

Tarnopol, dnia 5. stycznia 1872.

(78 2—3) **Edykt.**

Nr. 3417 cyw. C k. sąd powiatowy w Janowie postanawia w sprawie spadkowej Stefanie Paraskowich dla nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Wilhelma Paraskowicha z Janowa kuratorem p. Wojciecha Zdobnickiego we Lwowie.

Janów, dnia 9. grudnia 1871.

(84 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 314. Podaje się do publicznej wiadomości, że w celu wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w bocheńskim okręgu dzierżawnym na czas od 1. stycznia do końca grudnia 1872 odbędzie się publiczna licytacya na dniu 25. stycznia 1872 u c. k komisarza straży skarbowej w Bochni.

Cena wywołania 6453 złr. 35 ct. a poręczne 646 złr.

Pisemne oferty wnosić można do c. k. komisarza straży skarbowej w Bochni do dnia 24. stycznia 1872 godziny 6 po południu.

Bliższe warunki licytacyi można przejrzeć w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnowie i u c. k. komisarza straży skarbowej w Bochni.

Tarnów dnia 9 stycznia 1872.

(60 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 57029. Celem obsadzenia zawiadownictwa składu tytoniu w Krakowcu, w powiecie Jaworowskim, rozpisuje się konkurencya w drodze pisemnych ofert.

Takowe oferty mają być zaopatrzone we wadyum w kwocie 45 zł. wal. a., świadectwa pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych i najdalej do dnia 29go stycznia 1872 do drugiej godziny po południu podane do c. k. dyrekcyi powiatowej skarbu w Przemyślu.

Obrót tego składu wynosił w roku 1870, mianowicie:

w tytoniach . . .	10712 zł.	7 ct.
w stemplach . . .	1385 „	5 „
Razem	12097 zł.	12 ct.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne i wykaz dochodu można przejrzeć w c. k. dyrekcyi powiatowej skarbu w Przemyślu.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 28. grudnia 1871.

Kundmachung.

Nr 57029. Zur Wiederbesetzung des Tabak-Subverlags in Krakowiec Bezirkshauptmannschaft Jaworów wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind belegt mit dem Reugelde von 45 fl. öst. W., dann den Zeugnissen über die erlangte Großjährigkeit, über Moralität und den Vermögensstand längstens bis 29. Jänner 1872 um zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl zu überreichen.

Der Verkehr dieses Subverlags betrug im Jahre 1870 und zwar:

an Tabak	10712 fl.	7 kr.
und an Stempeln	1385 „	5 „
Zusammen	12097 fl.	12 kr

öst. Währ.

Die sonstigen Licitationsbedingnisse, dann der Erträgniß-Ausweis können bei der genannten k. k. Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 28. December 1871.

(64 2—3) **Edikt.**

Nr. 61232. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird über das gesammte bewegliche und in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25ten December 1868 Nr. 1. R. G. B. vom J. 1869 gelegene unbewegliche Vermögen des Lemberger Krämers Herrn Chaim Ber Immerdauer der Concurs eröffnet, zur Leitung desselben Hr. k. k. Gerichtsadjunct Kozieradzki als Concurscommissär und Hr. Adv. Dr. Sokal als einstweiliger Vermögens-Verwalter bestellt und die Gläubiger aufgefordert, bei der auf den 15. Jänner 1872 um 4 Uhr Nachmittags angeordneten Tagfahrt unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Beweise, über dessen Bestätigung oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubigerausschusses vorzunehmen.

Wer an die gemeinschaftliche Concursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger stellen will, wird erinnert, seine Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf des 28ten Februar 1872 bei diesem Landesgerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in der Tagfahrt, welche auf den 7. März 1872 um 9 Uhr Vormittags bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangsbestimmung zu bringen.

Den, bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, welche bis dahin im Amte wären, andere Personen ihres Vertrauens, endgiltig zu berufen.

Zugleich wird die allgemeine Liquidationstagfahrt als eine Vergleichstagfahrt nach § 68 der Concursordnung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden in der Gazeta Lwowska erfolgen.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg am 30. December 1871.

(82 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 8238. pr. W celu obsadzenia kilku posad adjunktów budowniczych z płacą roczną 800 złr. ewentualnie 700 złr. rozpisuje się konkurs do 18. stycznia b. r.

Ubiegający się mają swe podania, do których dołączyć należy dowody odbytych nauk technicznych, kwalifikacyi i złożonego egzaminu państwowego, tudzież dokładnej znajomości języków krajowych, wnieść w drodze właściwej do Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Z Prezydum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8 stycznia 1872.

(50 3—3) **E d y k t.**

Nr. 10402. C. k. sąd obwodowy dla spaw wekslowych w Samborze uwiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Simona Weinbergera, że na prośbę Leizera Eiglera dnia 8. maja 1871 L. 5155 wniesioną — uchwałą z dnia 16. maja 1871 L 5155 nakaz płacenia sumy wekslowej 2000 złr. w. a. z pn. przeciw niemu wydany i dla niego jako z życia i miejsca pobytu niewiadomego na prośbę Leizera Eiglera prezentaty 11. września 1871 L. 10402 na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. Dr. Budzynowski z zastepstwem adw. Dr. Kohna ustanowionym został, wzywając zarazem pozwanego Simona Weinbergera, ażeby dowody swoje ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego zastępcę tutejszemu sądowi tem pewniej wskazał, o ile w razie przeciwnym złe skutki wyniknąć mogące, sam sobie przypisaćby musiał.

Sambor, dnia 5. grudnia 1871.

(51 3—3) **E d y k t.**

Nr. 6329 cyw. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Płachutka tudzież wszystkich do masy Józefa i Anny Płachutków prawo mieć mogących, że przeciw nim Hersch Sadger pozwem z dnia 30. listopada 1871 do L. 6329 spór wytoczył o uznanie za zgasłą i wykreślenie ze stanu biernego realności Nr. k 93 w Nowym Sączu sumy 172 złr. 51 kr. m. k. z procentami, że do ustnej rozprawy termin na dzień 13. marca 1872 o godzinie 10 przed południem wznaczony został, i że sąd do zastępywania tych nieobecnych i niewiadomych pozwanych kuratorem p. adw. Dr. Jana Jarosza w Nowym Sączu z substytucyą p. adw. Dr. Zielińskiego ustanowił. — Wzywa się przytem nadmienionych, aby na powyżej wyznaczonym terminie albo sami w sądzie stanęli, lub kogo do ich zastępstwa upoważnili, i temuż lub ustanowionemu kuratorowi dokumenta i dowody swoje podawali, w przeciwnym bowiem razie z zaniedbania tego wypadające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 19. grudnia 1871.

(55 3—3) **Licitations-Edict.**

Nr. 5011. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionsangelegenheit des Hersch Bandzista gegen Selig Fuchs pto. 264 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbiethung der dem Schuldner gehörigen in Leszniow sub tab. Nr. 165 und CNr. 344 liegenden, aus einem Wohnhause bestehenden Realität, welche keine Tabularkörper bildet, bewilliget, und zu deren Vornahme drei Termine, nämlich auf den 25ten Jänner, 26ten Februar und 21ten März 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude im Bureau Nr. 1 bestimmt. Der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 353 fl. 66 kr. öst. W. wird zum Ausrufspreise dienen, das Vadium beträgt 60 fl. öst. W. im Baaren und die frägliche Realität wird erst beim dritten Termine unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Der Schätzungsact und die Beschreibung der besagten Realität so wie die Licitationsbedingungen können beim Gerichte eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte,

Brody, am 15. December 1871.

(45 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 22934. Dla obrotu poczty listowej i wartościowej wchodzi na dniu 10go stycznia 1872 r. urząd pocztowy w Probużnie w życie i połączy się z urzędem pocztowym w Kopeczyńcach za pomocą codziennych posyłek pieszych.

Obręb doręczenia urzędu pocztowego w Probużnie: Hadyńkowce, Hryńkowce, Probużna, Słusteńkie, Żabińce.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 25. grudnia 1871.

Kundmachung.

Nr. 22934. Am 10ten Jänner 1872 tritt im Orte Probużna ein Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben und mittelst täglicher Fußbotenposten mit dem Postamte in Kopeczyńce in Verbindung.

Bestellungsbezirk des Postamtes Probużna: Hadyńkowce, Hryńkowce, Probużna, Tłustenkie, Żabińce.

K. k. Postdirektion.

Lemberg, am 25. December 1871.

(49 3—3) **E d y k t.**

Nr. 17174. C. k. sąd krajowy w drodze dalszej egzekucyi prawomocnej ugody sądowej z dnia 29. kwietnia 1868 L. 7665 celem zaspokojenia sumy 1360 złr. w. a. z większej 3400 złr. w. a. pochodzącej p. Jadwidze Bieleckiej od Henryka Bogusza przyznanej, a mianowicie jednej raty w sumie 680 fl. w a. z 6% od dnia 2. maja 1868 zaś drugiej raty w sumie 680 złr. w. a. z 6% od dnia 19. października 1869 — kosztami w kwocie 6 fl. 97 kr. i 32 fl. 4 kr w. a. dozwala — na przymusową publiczną sprzedaż realności w Krakowie pod l. 653 Gm. V (461 Dz. I) położonej według ks. gł. Gm. V vol nov. 6 pag. 125 n. 8 haer. na rzecz masy spadkowej po Henryku Boguszu zaintabulowanej — która to sprzedaż w 2 terminach i to dnia 15. lutego i dnia 15. marca 1872 o godzinie 10 z rana w tutejszym c. k. sądzie krajowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1 Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa w ilości 14523 złr. w. a. poniżej której realność pod l. 653 Gm. V na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Chęć kupna mający, złoży na ręce komisyi licytującej, jako wadyum 10% ceny szacunkowej w okrągłej sumie 1500 złr. w. a. w gotowiźnie lub w listach zastawnych Towarzystwa kredyt. galicyjskiego lub w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich według ostatniego kursu w gazecie „Czas" podanego. Wadyum kupującego zostanie zatrzymanem, reszcie zaś licytujących zaraz po odbytej licytacyi zwróconem.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno w tutejszo sądowej registraturze przeglądnąć.

O czem się uwiadamiają wszyscy wierzyciele hipoteczni wiadomi do rąk własnych — tudzież masa Macieja Parzelskiego, Augustyna Padlewskiego, Antoniego Matakiewicza, Ludwika Słonińskiego, Konstancyi Lewandowskiej, Maryi Gąsiorowskiej, Joanny Morosiewicz, Walentego Wielowiejskiego nakoniec wierzycieli: Kościół Panny Maryi w Krakowie, Skarb miasta Krakowa, Pelagia Russanowska, Kaźmierz Łopatkiewicz, Fundusz Burkarnego, Fundusz instytutowy W. W. Świętych, Fundusz ubogich pod opieką Towarzystwa dobroczynności, Dom ogólnego schronienia ubogich, Fundusz Towarzystwa dobroczynności, Fundusz szpitalu św. Jadwigi, masa Cerchów, masa Augustyna Padlewskiego, masa Macieja Parzelskiego, masa Antoniego Matakiewicza masa Ludwika Słonińskiego, masa Konstancyi Lewandowskiej, masa Maryi Gąsiorowskiej, masa Joanny Morosiewicz, masa Walentego Wielowiejskiego, masa Anny Wądraczkowej, kasa sierocińska mogilska, Marya z Bieleckich Krasuska, Anna Steskal. Józef Schoenberg, Manasses Karmel, Rozalia Eisenberg, Eisik v. Izak Ross, Feliks Bogusz, Kajetan Kulpiński, Genendla Kosches. Berisch Auerbach. wszyscy wierzyciele, którzyby po dniu 24. sierpnia 1871 do hipoteki weszli, lub nareszcie którymby z jakichkolwiek przyczyn uchwała niniejsza nie mogła być doręczoną przez edykta i kuratora którego się w osobie adw. p. Dr. Starzewskiego dodając mu jako zastępcę adw. p. Dr. Kaufmanna ustanawia.

Kraków, dnia 20. listopada 1871.

(81 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr 15115 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu prostuje zaszłe pomyłki w umieszczeniu tutejszego edyktu z dnia 18. grudnia r. 1871 L. 15115 w Nr. 1, 2 i 3 r. 1872 gazety lwowskiej w ten sposób, iż w 5 wierszu nie Stefa a lecz „Stefana" w 7 wierszu nie do notaryuszów, lecz „donatariuszów" — w 9 wierszu nie Tmańskiej lecz „Turańskiej", w 12 wierszu nie Taczyńskiej lecz „Toczyński" nakoniec w 28 wierszu nie proszących lecz „powyższych" opiewać m .

Tarnopol, dnia 7. stycznia 1812.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

W gmachu teatralnym ś. p. Stanisława hrabiego Skarbka we Lwowie, są lokalności do przedstawień scenicznych i dawania redut służące, z prawem używania biblioteki i kostiumów czyli garderoby teatralnej, niemniej dokoracyj i innych rekwizytów do inwentarza teatralnego należących, od Kwietniej niedzieli 1872 na lat 6 (sześć) do wydzierzawienia.

Dzierzawca obowiązany będzie scenę polską w dobrym stanie utrzymywać i każdorocznie przynajmniej 160 (sto sześćdziesiąt) przedstawień scenicznych w polskiem języku dawać

Kaucya przez przedsiębiorcę złożyć się mająca stanowi się w kwocie 6000 złr. wal. austr.

Chcący się ubiegać o tę dzierzawę mają swoje oferty w wadyum 1000 zł. wal austr. zaopatrzone, najdalej do 10go lutego 1872 roku do Admiustracyi centralnej Zakładu fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka wnieść, któreto wadyum utrzymującemu się dzierzawcy w jego kaucyę wliczone, innym zaś oferentom zwrócone zostanie.

Oferent winien także wykazać swe majątkowe stosunki, a jeżeli nie jest osobistością w zawodzie scenicznym powszechnie znaną, winien wykazać także swe artystyczne wykształcenie i uzdolnienie do odpowiedniego prowadzenia sceny; nie mniej każda oferta ma obejmywać propozycyę ubiegającego się co do ilości czynszu dzierzawnego, corocznie płacić się mającego.

Po otrzymaniu następnie zawezwania, winien oferent w przeciągu 8 (ośmiu) dni do ewentualnego zawarcia kontraktu do Administracyi centralnej we Lwowie osobiście się zgłosić i koncesyą odpowiedniej władzy do dawania we Lwowie przedstawień scenicznych i redut się wykazać, który to kontrakt dla dzierzawy od dnia podpisania takowego, dla Zakładu zaś fundacyjnego dopiero po zatwierdzeniu onegoż przez Radę Administracyjną Zakładu fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka obowiązującym się stanie.

Inne warunki tego zawrzeć się mającego kontraktu są w kancelaryi centralnej Administracyi fundacyjnej w gmachu teatralnym do przejrzenia

Z Zarządu centralnego Zakładu Ubogich i Sierot w Drohowyżu, fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka.

Lwów, dnia 9. stycznia 1871. (112 1—3)

Z drukarni E. Winiarza.